

Wczytując się w pisma Ojca Maksymiliana zaczynamy rozumieć, dlaczego majowe nabożeństwa Maryjne prowadzą nas do przeżycia Tajemnicy Zesłania Ducha Świętego. Z Miłości Boga, z Miłości Trójcy rodzi się stworzenie. Koroną, uwieńczeniem dzieła stworzenia jest człowiek - obdarzony wolną wolą. Ponieważ Bóg Ojciec od początku wiedział, że przez grzech utracimy naszą wolność, postanowił jedno ze stworzeń - Maryję - uczynić Niepokalaną, Oblubienicą Ducha Świętego. Tak, jakby chciał nam powiedzieć o co Mu tak na prawdę chodziło, gdy stwarzał człowieka. Maryja, stając się wzorem przyjęcia charyzmatów - przyjęcia Ducha Świętego ma pomóc każdemu z nas odzyskać wolność, którą przez grzech utraciliśmy.

Maryjo, pomóż nam przyjąć Bożego Ducha - Ducha Miłości!

Pytania:

- Jakie charyzmaty – dary Ducha Świętego dostrzegam w swoim życiu?
- Czy łaski i dary, które otrzymuję od Pana rozwijam dla dobra wspólnoty Kościoła, czy zachowuję je jedynie dla siebie?
- W jaki sposób mogę rozwijać charyzmaty, które składa w moim sercu Duch Święty?
- Co konkretnie mogę zrobić w najbliższym czasie dla mojej wspólnoty rodzinnej, wspólnoty MI, wspólnoty parafialnej?
- Czy dostrzegam w braciach i siostrach dar Boży dla mnie? Czy dziękuję Bogu za dary, które inni otrzymują?

Modlitwa na zakończenie:

Tajemnica różańca: Zesłanie Ducha Świętego.

MATERIAŁY FORMACYJNE

DLA WSPÓLNOT RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

MAJ 2015

WEZWANI, ABY ROZŚWIETLIĆ CIEMNOŚCI

Intencja modlitewna na maj:

Abym życiu konsekrowanemu towarzyszyło zawsze działanie Ducha Świętego, który pobudza różnorodność charyzmatów dla wspólnego dobra i zbudowania Kościoła.

Pismo Święte:

1 Kor 12,7-11

«Wszystkim zaś objawia się Duch dla wspólnego dobra. Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, innemu dar czynienia cudów, innemu prorocтво, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce.»

Rz 12,6-8

«Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar prorocтва - do stosowania zgodnie z wiarą; bądź to urząd diakona - dla wykonywania czynności diakańskich; bądź urząd nauczyciela - dla wypełniania czynności nauczycielskich; bądź dar upominania - dla karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, niech to czyni ze szczodrobliwością; kto jest przełożonym, niech działa z gorliwością; kto pełni uczynki miłosierdzia, niech to czyni ochoczo.»

Św. Maksymilian. „Immaculata” w „Miles Immaculatae”, nr 1 (1938) 8-9.

„Bóg jest miłością. W pełni tego życia Ojciec rodzi Syna, Duch zaś pochodzi od Ojca i Syna. Ponieważ zaś Bóg ukochał również swe możliwe skończone podobieństwa, niektóre z nich wybrał i dał im rzeczywiste istnienie. (...)

Jednak przewidział Bóg od wieków Stworzenie, które nawet w małej rzeczy Mu się nie sprzeniewierzy, nie utraci żadnej łaski, nie przywłaszczy sobie nic z tego, co od Niego otrzyma. Od pierwszej chwili, gdy zaistniało, w duszy Jego zamieszkał Dawca łask, Duch Święty, wziął Je w całkowite władanie i tak przeniknął, że w nazwie Oblubienicy Ducha Świętego wyrażony jest tylko daleki, słaby, niedoskonały, choć prawdziwy, cień tego zjednoczenia. I nie dopuściłby, by skałała Ją zmaza grzechu pierwotnego. Została bez zmazy poczęta, Niepokalanie Poczęta. (...)

A jak wszystko w porządku naturalnym i nadprzyrodzonym od Ojca przez Syna i Ducha przechodzi na stworzenie, tak podobnie i stworzenia wszystkie przez Ducha i Syna wstępują ku Ojcu. Jednak najdoskonalsza ze stworzeń, Niepokalana Dziewica, wznosi się ponad wszelkie stworzenie i w niewymowny sposób jest Boża. Syn Boży zstąpił bowiem od Ojca przez Ducha i zamieszkał w Niej i wcielił się w Niej, tak że stała się Matką Bożą, Matką Boga-Człowieka, Matką Jezusa. Od tej chwili wszelka łaska od Ojca przez wcielonego Syna Jezusa i zamieszkującego w Niepokalanej Ducha - przez Niepokalaną jest rozdawana”.

Rozważanie

Miesiąc maj jest wyjątkowym czasem w Kościele. Z jednej strony - po Wydarzeniach Paschalnych - wyczekujemy Zesłania Ducha Świętego, z drugiej poprzez śpiew Litanii Loretańskiej w szczególny sposób czcimy Maryję. Jest to piękny element Bożego planu i - wbrew pozorom - nie ma w nim żadnej sprzeczności.

Jezus jeszcze w czasie ziemskiego życia obiecał Kościołowi, że po Jego odejściu, Ojciec ześle Pocieszyciela - Ducha Prawdy (J 14, 15-20). Co to znaczy, że czekamy na przyjście Ducha Świętego? W jaki sposób objawia On swoją obecność? Na te pytania odpowiada św. Paweł - między innymi w listach do Rzymian i do Koryntian. Duch Święty przychodzi przynosząc Kościołowi pełnię darów Bożych, pełnię łaski. W języku greckim „dar Boży” jest określany słowem *charis* („łaska”), stąd mówimy o charyzmatach, jako znakach działania Ducha Świętego. Każdy z nas w momencie swojego chrztu został już takimi łaskami obdarowany - za darmo, bez żadnych własnych zasług - zupełnie bezinteresownie.

Warto zaznaczyć, że charyzmaty są udzielane zawsze dla dobra Kościoła, po to, by zaradzić różnym ludzkim potrzebom, a także po to, by nas samych ubogacić. Różnią się one między sobą, tak, jak różnią się ludzie - jednak nie powinniśmy ich wartościować, ponieważ każdy charyzmat, jeśli jest prawdziwy, wypływa ze spotkania z Duchem Świętym - który jest pełnią darów Ojca i zawsze obdarowuje nas w pełni. Niektóre z darów bywają bardziej widoczne (np. charyzmat działania cudów), inne mniej (np. codzienne pełnienie uczynków miłosierdzia), co nie oznacza, że jedne są ważniejsze od drugich. Wszystkie są ważne i potrzebne dla wspólnoty - powinny się wyrażać w naszej służbie Bogu i ludziom.

Przyglądając się życiu Ojca Maksymiliana, możemy zobaczyć wzór wypełniania swego powołania poprzez używanie i służbę otrzymanymi do Stwórcy charyzmatami. Św. Maksymilian codziennie, z radością i zaangażowaniem służył nimi - ku chwale Boga i Niepokalanej. Wszystkie dary, które otrzymał od Ducha Świętego powierzał w ręce Maryi - by Ona pomagała mu odczytać i wypełniać wolę Bożą. Dzięki całkowitemu zawierzeniu Bogu i Niepokalanej Ojciec Kolbe nie tylko odpowiadał wszelkim potrzebom swoich czasów, ale z pomocą Ducha Bożego - w niesamowity sposób je wyprzedzał. Ludzkimi siłami nie byłoby możliwe dokonanie takich dzieł.